

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 22 kwietnia 2014 roku, powód (...) Spółka Akcyjna w W. domagał się zasądzenia od pozwanego T. S. kwoty 1.162 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 18 maja 2011 roku do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwany zawarł z powodem umowę ubezpieczenia nr (...) na okres od 18 maja 2011 roku do 17 maja 2012 roku. Umowa obejmowała szkody powstałe w związku z ruchem pojazdu marki M. (...) o nr rejestracyjnym (...). Z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia pozwany winien opłacić składkę ubezpieczeniową w kwocie 1.162 zł do dnia 17 maja 2011 roku. Powód wskazał, że wezwał pozwanego do zapłaty, jednak wezwanie pozostało bezskuteczne.

W dniu 6 maja 2014 roku Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu. Pozwany w terminie złożył sprzeciw od tego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, na skutek czego nakaz zapłaty utracił moc. W sprzeciwie wniósł o oddalenie powództwa w całości i podniósł zarzut niewykazania roszczenia i braku podstawy faktycznej. Wskazał, że nie zawierał umowy ubezpieczenia pojazdu marki M. (...) o nr rejestracyjnym (...), gdyż przed dniem 17 maja 2011 roku wypowiedział umowę ubezpieczenia.

Postanowieniem z dnia 17 czerwca 2014 roku sprawa została przekazana do Sądu Rejonowego w Gliwicach zgodnie z ogólną właściwością pozwanego.

Pismem nadanym w Urzędzie Pocztowym dnia 15 września 2014 roku powód uzupełnił braki formalne pozwu składając pozew na urzędowym formularzu i podtrzymał dotychczas zajęte stanowisko w sprawie.

Pismem złożonym dnia 3 marca 2015 roku pozwany uzupełnił braki formalne sprzeciwu składając sprzeciw na urzędowym formularzu. Zgłosił także swój udział profesjonalny pełnomocnik pozwanego i wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania. Pozwany ponownie wskazał, że roszczenie objęte pozwem nie zostało wykazane oraz, że nie zawierał z powodem umowy ubezpieczenia, a poprzednia umowa została wypowiedziana przed dniem 17 maja 2011 roku.

Pismem z dnia 23 lutego 2015 r. powód wskazał, że umowa ubezpieczenia nr (...) jest umową obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, wznowioną zgodnie z art. 28 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Powód wyjaśnił, że poprzednia umowa ubezpieczenia dla pojazdu marki M. (...) o nr rejestracyjnym (...) została zawarta pomiędzy powodem a poprzednim właścicielem pojazdu na okres od 18 maja 2010 roku do dnia 17 maja 2011 roku. W dniu 9 marca 2011 roku pozwany nabył powyższy pojazd. Ponieważ po nabyciu pojazdu umowa ubezpieczenia nie została wypowiedziana, a strony zawarły aneks do umowy ubezpieczenia, powód dokonał ponownego wyliczenia składki za pozostały okres ubezpieczenia. Powód podkreślił, iż brak wypowiedzenia umowy na koniec okresu jej obowiązywania oraz opłacenie należnej składki w całości doprowadziły do wznowienia umowy na kolejny roczny okres od 18 maja 2011 roku do 17 maja 2012 roku.

W piśmie z dnia 6 maja 2015 roku powód podkreślił, że precyzyjnie wskazał oraz wykazał z czego wynika roszczenie, a umowa została zawarta w wyniku zaniechania działania pozwanego. Powód zaprzeczył jakoby otrzymał wypowiedzenie umowy i wskazał, że pozwany nie przedłożył żadnego dokumentu potwierdzającego, że faktycznie doszło do wypowiedzenia umowy.

W piśmie z dnia 21 sierpnia 2015 roku pozwany podtrzymał stanowisko kwestionując zawarcie umowy ubezpieczenia z powodem. Podkreślił, że nie ustalał żadnych warunków takiej umowy, w tym wysokości składki.

Na rozprawie w dniu 5 listopada 2015 roku Sąd zobowiązał pełnomocnika pozwanego do przedłożenia dokumentu potwierdzającego wypowiedzenie umowy ubezpieczenia, w terminie 14 dni pod rygorem pominięcia.

W piśmie z dnia 30 listopada 2015 roku pozwany wskazał, że nie posiada już dokumentu wypowiadającego umowę ubezpieczenia z dnia 17 maja 2011 roku z uwagi na znaczny upływ czasu i podtrzymał stanowisko w pozostałym zakresie.

W toku dalszego postępowania strony podtrzymały dotychczas zajęte stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany dokonał zakupu pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...) w dniu 9 marca 2011 roku. Poprzedni właściciel pojazdu B. N. zawarł w dniu 17 maja 2010 roku z powodem umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, dotyczącej pojazdu marki M. (...) nr rej. (...). Pozwany zawarł z powódką aneks do umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej z poprzednim właścicielem pojazdu, dzięki czemu umowa ubezpieczenia obowiązywała do dnia 17 maja 2011 roku.

/dowód: okoliczności bezsporne, raport umowa z bazy archiwalnej k. 44-49/

Po zakończeniu okresu obowiązywania umowy (w dniu 17 maja 2011 roku) pozwany nie dokonał wypowiedzenia zawartej z powodem umowy ubezpieczenia, uległa ona zatem automatycznie przedłużeniu na kolejny rok. Pozwanego T. S. łączyła z powodem (...) Spółką Akcyjną w W. umowa ubezpieczenia OC. Umowa obejmowała okres od dnia 18 maja 2011 roku do dnia 17 maja 2012 roku, a jako przedmiot ubezpieczenia został wskazany pojazd marki M. (...) o nr rej. (...). Wysokość składki wynosiła 1.162 zł.

/dowody: potwierdzenie pokrycia ubezpieczenia k. 24-25, raport umowa z bazy archiwalnej k. 44-49/

Sąd oddalił wniosek z przedsądowego wezwania do zapłaty, gdyż nie przyczyniłby się do głębszego wyjaśnienia spornych okoliczności w sprawie.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o okoliczności bezsporne i wskazane powyżej dowody.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości, a podstawą powyższego rozstrzygnięcia jest art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2003 r. nr 124 poz. 1152) zgodnie z którym jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 2. Cytowany art. 28 ustawy znajduje w niniejszej sprawie zastosowanie w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2011 nr 205 poz. 1210), albowiem zgodnie z art. 6 ustawy nowelizującej do umów ubezpieczenia zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Zarzuty pozwanego nie mogły odnieść skutku.

Bezsporny w niniejszej sprawie był fakt łączenia stron postępowania w okresie od 9 marca 2011 roku do dnia 17 maja 2011 roku (a właściciela pojazdu w okresie od 18 maja 2010 roku do dnia 17 maja 2011 roku) umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Przedmiotem sporu było ustalenie czy pozwany jest zobowiązany uiszczać należność na rzecz powoda, w związku z zawarciem następnej umowy na kolejne 12 miesięcy i czy faktycznie umowa została skutecznie zawarta.

Zgodnie z regułami rozkładu ciężaru dowodu, to na pozwanym ciążył obowiązek wykazania, zgodnie z art. 6 k.c. i 232 k.p.c., iż wypowiedział umowę ubezpieczenia. Pozwany sam przyznał, że nie posiada dokumentu wypowiedającego umowę, a powód zaprzeczył, że kiedykolwiek taki dokument otrzymał. Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego nie ustalono zatem, iż doszło do wypowiedzenia umowy. Należy jednak uznać, iż twierdzenia strony pozwanej, iż ze względu na upływ czasu nie posiada wypowiedzenia umowy wskazują jednoznacznie na fakt, iż umowa została między stronami zawarta.

Z uwagi zatem na powyższe argumenty, w sprawie niniejszej znajduje zastosowanie art. 28 ust. 1 cytowanej ustawy. Ponadto w realiach niniejszej sprawy nie znajdują zastosowania wyłączenia wskazane w art. 28 ust. 2 cytowanej ustawy, a zatem wobec uznania, że umowa została skutecznie zawarta na kolejny okres ubezpieczenia, pozwany zobowiązany jest do uiszczenia składki ubezpieczeniowej, na podstawie art. 805 § 1 k.c., w wysokości 1.162 zł, która ta kwota odpowiada wysokości składki za poprzedni okres ubezpieczeniowy.

Kierując się powyższymi rozważaniami sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.162 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 maja 2011 roku tytułem nieuiszczonej składki ubezpieczeniowej.

Rozstrzygnięcie o odsetkach oparto na treści art. 481 § 1 i 2 k.c., uznając, iż pozwany pozostawał w opóźnieniu od dnia następującego po terminie zapłaty składki ubezpieczeniowej.

Orzeczenie w zakresie kosztów procesu oparto na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Pozwany przegrał proces w całości, stąd winien ponieść jego koszty. Wysokość kosztów zasądzonych od pozwanego na rzecz powoda wynika z następującego wyliczenia: kwota 30 zł tytułem uiszczonej przez powoda opłaty sądowej od pozwu, kwota 17 zł tytułem zwrotu opłaty od pełnomocnictwa zgodnie z art.1 ust 1 pkt 2 w zw. z pkt. IV załącznika ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2006 r., Nr 225, poz. 1635 ze zm.) oraz kwota 14,76 zł tytułem opłaty notarialnej za odpis pełnomocnictwa.

SSR Aleksandra Michalska

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem proszę doręczyć pełnomocnikowi pozwanego adw. J. S.;
2. kal. 14 dni lub z wpływem.

G., dnia 28 grudnia 2015 roku

SSR Aleksandra Micha